

मूलान्युपोनत्ति ता इमा अर्द्रमूला ओषधयस्तस्माद्यद्यपि शुष्काण्यग्राणि भवत्या-
 द्राण्येव मूलानि भवन्ति ॥ ४ ॥ अथ विस्रब्धस्य ग्रन्थिम् । पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति
 विज्ञो स्तुपोऽसीति यज्ञो वै विष्णुस्तस्येयमेव शिखा स्तुप एतमेवास्मिन्नेतदधाति
 पुरस्ताद्गृह्णाति पुरस्ताद्ध्ययत् स्तुपस्तस्मात्पुरस्ताद्गृह्णाति ॥ ५ ॥ अथ संनहनं विस्रब्ध-
 सयति । प्रकृतं देवास्य स्त्री विज्ञायत इति तस्मात्संनहनं विस्रब्धसयति तद-
 क्षिणायाऽश्रोणौ निदधाति नीविर्देवास्यैषा दक्षिणत इव हीयं नीविस्तस्माद-
 क्षिणायाऽश्रोणौ निदधाति तत्पुनरभिहादयत्यभिहन्नेव हीयं नीविस्तस्मात्पुनर-
 भिहादयति ॥ ६ ॥ अथ बर्हि स्तृणाति । अयं वै स्तुपः प्रस्तरोऽथ यान्यवाञ्चि-
 लोमानि तान्येवास्य यदितरं बर्हिस्तान्येवास्मिन्नेतदधाति तस्माद्वर्हि स्तृणाति
 ॥ ७ ॥ योषा वै वेदिः । तामेतद्देवाश्च पर्यासते ये चेमे ब्राह्मणाः शुश्रुवाऽसोऽनू-
 चानास्तेष्वेवैनामेतत्पर्यासीनेध्वनशां करोत्यनग्रताया एव तस्माद्वर्हि स्तृणाति
 ॥ ८ ॥ यावती वै वेदिः । तावती पृथिव्योषधयो बर्हिस्तदस्यमिवैतत्पृथिव्यामोष-
 धीर्दधाति ता इमा अस्यां पृथिव्यामोषधयः प्रतिष्ठितास्तस्माद्वर्हि स्तृणाति ॥ ९ ॥
 तद्वै बहुलं स्तृणीयादित्याहुः । यत्र वाऽअस्यै बहुलतमा ओषधयस्तदस्या उप-
 जीवनीयतमं तस्माद्वहुलं स्तृणीयादिति तद्वै तदारुर्त्येवाधि त्रिवृत्स्तृणाति त्रि-
 वृद्धि यज्ञोऽथोऽपि प्रवर्हं स्तृणीयात्स्तृणन्ति बर्हिरानुषगिति वृषिणाभ्यनूक्त-
 मधरमूलं स्तृणात्यधरमूला इव हीमा अस्यां पृथिव्यामोषधयः प्रतिष्ठितास्तस्मा-
 दधरमूलं स्तृणाति ॥ १० ॥ स स्तृणाति । ऊर्णम्रदसं वा स्तृणामि स्वासस्थां दे-
 वेभ्य इति साधो देवेभ्य इत्येवैतदारु यदारुर्णम्रदसं त्वेति स्वासस्थां देवेभ्य इति
 स्वासदां देवेभ्य इत्येवैतदारु ॥ ११ ॥ अथाग्निं कल्पयति । शिरो वै यज्ञस्याहव-
 नीयः पूर्वाग्धी वै शिरः पूर्वार्धमेवैतद्यज्ञस्य कल्पयत्युपर्युपरि प्रस्तरं धारयन्कल्प-
 यत्ययं वै स्तुपः प्रस्तर एतमेवास्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादुपर्युपरि प्रस्तरं धारय-